

RAHİPLİK

BİRİNCİ BÖLÜM

RAHİPLİK VAZİFESİ

I

EVŞİZ RAHİPLER

1. Benim talebem olmak istiyen adam ailesile olan alâkaların hepsini, dünyadaki ictimai hayatını, servete olan dayanıklılığını kesmelidir.

Dharma için bütün böyle alâkaları kesen ve bedeni ile kalbi için meskeni olmıyan adam Benim talebem olmuş ve evsiz rahip diye isim verilmelidir.

Adımlarım üzerinde ayakları iz bıraksa ve elleri elbisemin eteklerini taşısa bile, kalbi ihtirasla rahatsız olan adam benden uzaktadır. Rahib gibi giyinmiş olsa bile, talimatımı kabul etmiyen adam beni görmez.

Fakat eğer bütün ihtirasları kaldırmış ve kalbi taze ve sâkin olan adam, binlerce mil uzakta bulunsa bile Bana çok yakındır. Dharmayı kabul ederse, onun içerisinde beni görür.

2. Talebelerim, evsiz rahipler şu dört kaideye riayet edip bunları hayat temeli yapmalıdırlar.

Birinci, onlar eski ve çıkarılıp atılmış elbise giymeli; ikinci, yemeklerini dilenmekle elde etmeli; üçüncü, gecelerini ağac altında veya kaya üzerinde geçirmeli; dördüncüsü, ancak kardeşlerin idrarından yapılmış ilaçları kullanmalıdırlar.

Ele kâse alarak evden eve dolaşmak dilenci hayatıdır ama, rahip bunu başkaları tarafından icbar edildiğinden, vaziyet veya iğva yüzünden yapıyor değildir; imanlı hayatın onu hayatta aldanmadan muhafaza ettiğini, ıztıraptan kurtulmağa yardım edeceğini, Aydınlığa götüreceğini bildiğinden kendi ihtıyarı ile yapıyordur.

Evsiz rahip hayatı kolay değildir; kalbini ihtiras ve hiddetten hür tutamaz veya kalbini ve beş hissini kontrol edemeyince buna teşebbüs etmemelidir.

3. Kendini evsiz rahip diye inanmak ve başkalarından sorulduğu zaman öyle olduğunu cevaplandırmak için şöyle diyebilmek lâzımdır:

“Evsiz rahip olmak için lâzım olan herşeyi yapa-

Rahiplik Vazifesi

cağım. Bunun üzerinde samimi olacağım ve evsiz kardeş olmak hedefini yerine getirmeğe çalışacağım. Bana sadaka ile yardım edenlere müteşekkîr olacağım ve onları benim ciddî ve hayırlı hayatımla mesud etmeğe çalışacağım.”

Evsiz rahip olmak için çok şeyleri yapmalıdır: Beceremediği zaman utanç ve şerefsizliğe hassas olmalı; hayatını saf tutmak isterse bedeni, sözünü ve kalbini saf tutmalı; beş hissinin kapılarını muhafaza etmeli; geçici bir neşe için kalbinin kontrolünü kaybetmemeli, kendini övmemeli ve başkalarını azarlamamalı; tembel olmamalı ve uzun uykuya dalmamalıdır.

Geceleyin sâkin oturup düşünmeğe ve yatmadan evvel kısa bir yürümeğe vakit bulmalıdır. Rahat uyku için ayakları beraber sağ yanı üstüne yatmalı ve en son düşüncesi sabah erken kalkmak istediği saat olmalıdır. Sabahleyin de sâkin oturup düşünmeğe ve sonra da kısa yürüyüş yapmağa vakit bulmalıdır.

Bütün gün, ihtiras, hiddet, aptallık, uykuculuk, alâkasızlık, pişmanlık, şübhe ve her türlü dünyevi isteklere temayüle muhalefet ederek ve hem beden hem kalbi kontrol altına alarak uyanık kalbi muhafaza etmelidir.

Böyle temerküz eden kalp ile mükemmel marifeti beslemeli ve yalnız tam bir Aydınlığı hedef tutmalıdır.

4. Eğer evsiz rahip, kendini unutarak, ihtiras, hiddet, küskünlük, kıskançlık, kibir, övünme veya samimiyetsizliğe düşerse, bu ince bir kumaşla örtülmüş keskin iki taraflı kılıcı taşıyan adam gibi oluyor.

Evsiz rahip paçavrasını giyip dilenci kâsesini taşıdığından dolayı değildir; mukaddes kitabı kolay okuya bildiğinden dolayı değildir; böyle adam samandan yapılmış bir insandan başka bir şey değildir.

Sureti rahip olsa da dünyevî ihtirasları kaldıramazsa, artık rahip değildir, rahip giymi giyen küçük çocuktan başka bir şey değildir.

Kalbini temerküz ve kontrol edebilen, marifetli olan, bütün dünyevî ihtirasları kaldıran, tek bir hedefi Aydınlığa ermek olan adam – yalnız bu adam hakiki evsiz rahip denilebilir.

Hakiki evsiz rahip en son kan damlasını kaybetse de ve kemikleri kırılıp toza çevirilse de Aydınlık hedefine

Rahiplik Vazifesi

erişmeğe karar veren adamdır. Böyle adam, bütün gücü ile, neticede hedefine erişecek ve evsiz rahibin değerli amellerini yapma kabiliyetini isbat edecektir.

5. Evsiz rahibin vazifesi Buda talimatının nurunu tebliğ etmektir. O herkese va'z etmeli; uyuyanları uyatmalı, hata fikirleri tashih etmeli; insanlara doğru noktai nazar vermeli; heryere giderek kendi hayatı pahasına olsa bile talimatı yaymalıdır.

Evsiz rahibin vazifesi kolay bir iş değildir, Bu yola talip olan adam Budanın giyimini giymeli, Budanın oturduğu yere oturup Budanın odasına girmelidir.

Budanın giyimlerini giymek alçakgönüllü olmak ve dayanıklı olmak demektir; Budanın oturduğu yere oturmak herşeyin varlıklı ve bağlı olmadığını görmektir; Budanın odasına girmek Onun herşeyi içine alan merhametine ortak olmak ve herkime şefkatli olmaktır.

6. Budanın talimatını öğretmek istiyen adam şu dört şeye riayet etmelidir: Birincisi, kendi davranışını düşünmek, ikincisi, insanlara yaklaşıp onlara talimat verdiği zaman kullanacak sözleri üzerine düşünmek; üçüncüsü, öğretmedeki âmili ve elde etmek istedikleri neticeyi düşünmek; dördüncüsü, büyük şefkat üzerinde düşünmektir.

İyi Dharma öğretmeni olmak için evsiz rahip ilk önce tahammül zeminine iyi yerleşmeli; mütevazı olmalı; müfrit ve ilâncı olmamalı; daima herşeyin boş olduğunu düşünmeli; hiçbir şeye bağlı olmamalıdır.

İkinciden, insanlara ve mevkilerine yaklaşımakta dikkatli olmalıdır. Fena hayat geçiren ve iktidarlı adamlardan kaçınmalıdır; öteki cinsten kaçınmalıdır. İnsanlara dostane yaklaşmalı; herşeyin sebep ve şartın birleşmesinden doğduğunu hatırlamalı, ve, buna istinad ederek, başkaları ayıplamamalı ve küfretmemeli, onların hatalarına işaret etmemeli, itibarsızlık göstermemelidir.

Üçüncüden, Budayı manevî baba diye düşünerek, Aydınlık terbiyesine çalışan başka evsiz rahipleri öğret-

Rahiplik Vazifesi

men sayarak, herkese büyük şefkatle bakarak, kalbini sâkin tutmalıdır. Sonra hepsini eşit görerek talimat vermelidir.

Dördüncüden, şefkat ruhunu Budanın yaptığı gibi en yüksek dereceye yükseltmelidir. Hususan Aydınlığı arama yolunu yeter kadar bilmiyenlere şefkat ruhunu yağdırmalıdır. Onların Aydınlık aramalarını dilemeli ve onların meraklarını uyandıрмаğa hodbin olmıyan gayret ile çalışmalıdır.

II LÂYİK MÜMİNLER

1. Yukarıda gösterildiği gibi Budanın talebesi olmak için üç hazine yani: Buda, Dharma ve Samgha'ya inanmalıdır.

Lâik mümin olmak için kat'iyen Budaya inanmalı, talimatına inanmalı, kaidelerini tedkik ve amele koymalı, Rahipliği taziz etmelidir.

Lâik müminler şu beş kaideye riayet etmelidir: öldürmemek, çalmamak, zina etmemek, yalan söylememek, içki içmemektir.

Lâik müminler üç hazineye inanıp kaidelerini amele koymakla kalmayıp, ellerinden geldiği kadar, başkalarını, hususan kardeş ve dostlarını Budanın şefkatine iştirak edebilmek için Buda, Dharma ve Samgha'ya yılmaz iman uyandırmak ve bu kaideleri takip ettirmeğe yardım etmelidirler.

Lâik müminler üç hazineye inanıp kaideleri amele koymanın sebebi Aydınlığa erişebilmek olduğunu daima hatırlamalıdır, işte bundan dolayı onlar ihtiras dünyasında yaşamalarına rağmen, bu gibi ihtiraslara bağlanmaktan kaçınmalıdırlar.

Lâik müminler ergeç ana babasından ve ailesinden ayrılmak ve bu doğuş ve ölüm hayatına veda etmek mecburiyetinde kalacaklarını hatırlamalıdır, bundan dolayı, bu dünya hayatına bağlanmadan hiçbir şeyin yok olmadığı Aydınlik dünyasına kalplerini bağlamalıdır.

2. Lâik müminler Budanın talimatına ciddî ve karıştırmamış imanla girerlerse, çevrelerinde parlıyacak ve kendilerine geri dönecek sâkin ve rahat saadeti kalpleri içinde duyacaklardır.

Rahiplik Vazifesi

Bu iman saf ve nazik, her zaman sabır ve dayanıklı, münakaşa etmez, başkalarına hiç eziyet vermez ve daima üç hazine, yani Buda, Dharma ve Samgha'yı düşünür. Böyle saadet kendiliğinden kalplerinde doğar ve Aydınlık nuru her yerde bulunur.

İmanla Budanın koynunda oturduklarından dolayı bencillik düşüncesi, mülklerine bağlılıktan çok uzaktırlar ve bundan dolayı gündelik hayatlarında hiçbir korku bulunmaz ve tenkid edilme korkusu da yoktur.

Budanın ilinde doğmalarına inandıklarından dolayı gelecek ölümden korkmazlar. Talimatın hakiki ve kutsal olduğuna inanmış olduklarından dolayı düşüncelerini hür ve korkusuz söyleyebilirler.

Kalpleri bütün insanlara şefkatle dolu olduğundan, onları hiç farketmez ve hepsine eşit muamele eder, kalpleri sevmek ve sevmemekten hür olduklarından her türlü iyilikleri yaparken saf, âdil ve saadetli olur.

Sıkıntılı veya bolluk hayat geçirmek imanlarının kuvvetlenmesinde hiç fark etmez. Alçak gönüllülüğü beslerlerse, Budanın talimatını hürmet ederlerse, söz ve

amellerinde uygun olursa, marifetle irşad edilirlerse, kalpleri dağ gibi kımıldamaz olursa, Aydınlık yolunda muntazam ilerleyiş yaparlar.

Müşkül mevki ve iffetsiz kalpli insanlar arasında yaşamağa mecbur kalırlarsa bile, Buda talimatına imanlarını beslerlerse onları daha iyi amellere doğru irşad edebilirler.

3. Bundan dolayı, insan önce Buda talimatını dinlemeği istemelidir.

Birisi Aydınlığa ermek için ateş içine girmek icap ettiğini söylerse insan şu ateş içine atılmağa hazır olmalıdır.

Dünyaya yayılmış ateş içinden geçip te Budanın ismini duyabilirse ne mutludur.

Budanın talimatına tâbi olmak isteyen, hodbin veya inadcı olmadan başkalarına karşı iyi niyeti beslemelidir; hürmete lâıyk olanları hürmet etmeli; hizmet etmeğe değerliilere hizmet etmeli ve herkese yeknesak iltifat göstermelidir.

Rahiplik Vazifesi

İşte böyle lâyük müminler ilk önce kendi kalplerini terbiye etmeli ve başkalarının hareketlerinden rahatsız olmamalıdır. Böylece, onlar başkalarını kıskanmadan, başkalardan tesir edilmeden, başka yolları düşünmeden Budanın talimatını kabul edip amele koymalıdır.

Budanın talimatına inanmıyanlar dar görüşlüdürler ve akıbet rahatsız kalplidirler. Fakat Budanın öğrettiklerine inananlar onun içinde herşeyi kucaklıyan büyük marifet ve derin şefkatin bulunduğuna inanır ve bu imanla ufak tefek şeylerden muhtarip olmazlar.

4. Budanın talimatını dinleyip kabul edenler kendi hayatlarının geçici olup bedenlerinin ıztırap kümesinden ibaret olduğunu ve bütün günahların kökü olduğunu bilir ve onlara hiç bağlanmaz.

Aynı zamanda bedeninin fiziki zevki tatmak için olmayıp, marifeti kazanmak ve başkalara yol göstermek vazifesini ifa etmede bedene vakitli ihtiyaç bulunduğundan dolayı bedenlerine iyi bakarlar.

Eğer bedenlerine dikkat etmeseler uzun yaşayamazlar. Uzun yaşamazlarsa talimatı bizzat amele koyamaz ve başkalarına da tebliğ edemezler.

Bir adam bir nehri geçmek isterse salına iyi bakar. Uzun sefere çıkmak gerekirse atına iyi bakar. Bunun gibi bir adam Aydınlığa ermek isterse bedenine iyi bakmalıdır.

Budanın talebeleri aşırı hararet ve aşırı soğuğa karşı giyim giymeli ve avret yerini kapatmalıdır, yalnız süslük için giymemelidirler.

Talimatı dinlemek, anlamak ve başkalarına tebliğ edebilmek için yemek yemeli ve bedenlerini beslemeli, fakat zevk almak için değil.

Dünyevî ihtiras hırsızlarından ve fena talimat fırtınasından korunmak için Aydınlık evinde oturmalıdırlar; bu evi hodbin işleri işleme veya gizlemek için değil de hakiki maksadı için kullanmalıdırlar.

Böylece, insan herşeyi değerlendirmeli ve yalnız Aydınlık ve talimat için kullanmalıdır. Onlara talimatı başkalara tebliğ etmek maksadından başka yerde hodbin sebeplerden dolayı malik olmamalı ve bağlanmamalıdır.

Rahiplik Vazifesi

Bundan dolayı ailesi içinde yaşadığı halde bile kalbi talimat üzerinde durmalıdır. Kalplerinde iman yaratmak için türlü yolları arıyarak, marifetli ve şefkatli kalple aile mürettebatını iyi bakmalıdır.

5. Buda Samghasının lâyük azaları şu dersleri her gün öğrenmelidirler: Ana babalarına hizmet, eşi ve çocuklarla yaşamak, kendilerini kontrol etmek ve Budaya hizmet etmek.

Ana babalarına en iyi hizmet etmek için bütün canlılığa şefkat beslemeyi öğrenmelidirler. Eşi ve çocuklarla iyi geçinmek için hırs ve hodbin rahatlık düşüncelelerinden uzak bulunmalıdırlar.

Aile hayatının müziğini dinlerken talimatın daha hoş müziğini unutmamalı, evinde otururken, âriflerin her türlü iffetsizlik ve sıkıntılardan kaçınarak Zen terbiyesini yaptıkları evi aramalıdır.

Sadaka verirken lâyük insanlar kalplerinden bütün ihtirası çıkarmalıdırlar; kalabalık içinde iken kalpleri âriflerle beraber olmalıdır; talihsizliğe uğradığı zaman kalpleri sâkin ve engellerden hür olmalıdır.

Budaya sığınmak isterlerse Onun marifetini arasınlar.

Dharmaya sığınmak isterlerse geniş marifet denizi olan hakikatini arasınlar.

Samghaya sığınmak isterlerse, hodbin ilgi ile engellenmemiş refah arkadaşlığı arasınlar.

Giyim giyerken, aynı zamanda iyilik ve tevazı elbisesini de giysinler.

Abdeste çıktıkları zaman, bütün ihtiras, hiddet ve aptallığı kalplerinden çıkarmağa çalışmalıdırlar.

İkına sıkına bir tepeye çıkarken, bunu aldanma dünyasının ötesine taşıyan Aydınlık yolu olarak görmelidirler. Kolay yoldan giderken, Budalığa doğru daha yaklaştıran vaziyetten istifade etmelidirler.

Bir köprüyü görünce talimat köprünü kurarak insanları geçirmeyi istemelidirler.

Rahiplik Vazifesi

Kederli adamı gördükleri zaman, daima değişen dünyanın acılığına ağlamalıdırlar.

İhtiraslı adamı görünce, bu hayatın hayallerinden kurtulup hakiki Aydınlık bolluğuna ermeği candan dilemelidirler.

Lezzetli yemeği görünce ihtiyatta bulunmalı, tatsız yemeği görünce de ihtirasın geri dönmemesini dilemelidir.

Şiddetli yaz sıcağında, dünyevî ihtiras sıcağından uzak ve Aydınlık serinliğine ulaşmağı istemelidirler. Dayanılmaz kış soğuğunda Budanın büyük şefkat hararetini düşünmelidirler.

Kutsal kitabı okuduklarında, yazıldıkları unutmamağa ve öğrendiklerini amele koymağa hazırlanmalıdır.

Budayı düşündükleri zaman, Budanınki gibi gözlere malik olmayı çok istemelidirler.

Geceleyin uyurken beden, söz ve kalplerinin pâklanmasını dilemeli; sabahleyin kalkarken bütün gün kalpleri

herşeyi anlarcasına saf ve açık olmasını ilk önce dilemelidir.

6. Buda talimatına inananlar, herşeyin “cismanî olmadığı” nı bildiklerinden, insan hayatına giren hiçbir şeyi hafifsinmez, bilâkis oldukları gibi kabul eder ve Aydınlığı aramaya yarar âlet etmeğe çalışırlar.

Bu dünya mânasız ve karışıklıkla dolu olarak ve Aydınlık dünyasını da çok mânalı ve rahahiyetli olarak düşünmemelidir. Bilâkis, bu dünyanın her meselesinde Aydınlık yolunu görmelidirler.

Bir adam cehâletle donuk dar görüşle dünyaya bakarsa, hata ile dolu bulur; fakat açık marifet ile bakarsa, Aydınlık dünyası olarak görür ve hakikat te böyledir.

Hakikatte, birisi mânasız ve diğeri mâna dolu, veya iyi ve fena iki dünya mevcut değildir. Dünya birdir. Yalnız insanlar ayırd edici kabiliyetlerinden dolayı iki dünyayı düşünüyorlardır.

Eğer insanlar bu ayırd etmekten kurtulup kalplerini

Rahiplik Vazifesi

marifet nuru ile saf tutabilirlerse, herşeyi mânalı olan tek bir dünyayı görürler.

7. Budaya inananlar herşeyde bu âlemşümul vahdet saflığını tadır, ve bu kalple bütün insanlara şefkat duyar ve hepsi insanlara alçakgönüllü tavırla hizmet eder.

Bundan dolayı onlar kalplerini her türlü gururdan pâkliyerek tevazı, nezaket ve hizmet fikrini beslemelidirler. Onların kalpleri, Buda talimatının tohumları dikilerek, tarafgirlik olmadan herşeyi besliyen, şikâyet etmeden hizmet eden, sabırlı dayanan, her zaman hamiyetli, bütün fakirlere hizmet etmeği en büyük sevinç duyan verimli yer gibi olmalıdır.

Böyle, fakirlere şefkatli kalp bütün insanların annesi olur, insanlara şeref verir, hepsini hususi dost olarak görür ve onları ana baba gibi tâzim eder.

Bundan dolayı, binlerce insan lâyük müminlere karşı sert duygu ve adavet besleseler de büyük okyanus içindeki bir damla zehir gibi, hiçbir ziyan getiremez.

8. Lâyik mümin hatırlama, düşünme ve şükranla sadetini tadır. O, imanının Budanın şefkâti ile bir olduğunu ve Buda tarafından ihsan edilmiş olduğunu kavrıyacaktır.

Dünyevî ihtiras çamuru içinde iman tohumu bulunmaz fakat Budanın şefkatile orada iman tohumu ekilebilir, ve bu tohum kalbi pâkliyerek Budaya imanı tamamlar.

Yukarıda beyan edildiği gibi Eranda ağacı ormanında hoş kokulu Candana ağacı yetişmez. Bunun gibi, Budaya iman tohumu vehimli göğüste bulunamaz.

Fakat hakikatte, sevinç çiçeği orada açılmıştır, çiçekleri vehm göğsünde bulunsa da kökleri başka yer, yani Budanın göğsünde olduğu kanaatine varmalıyız.

Lâyik mümin Budadan uzaklaştırılırsa, kalbi ihtiras, hiddet ve aptallıkla pislenmiş olduğundan kıskanç, gıpta eden, nefret edilen ve zararlı olur. Fakat geri Budaya dönerse, Buda için daha da büyük hizmet başaracaktır. Bu acayib bir hakikattir.

İKİNCİ BÖLÜM

DOĞRU HAYATA PRATİK REHBER

I

AİLE HAYATI

1. Bir kazanın ya doğudan ya da batıdan geldiğini düşünmek hatadır; kaza kendi kalbi içinde doğar. Bundan dolayı dışarıdan kazaya hazırlanıp iç kalbi kontrolsüz bırakmak aptallıktır.

İnsanların hele yaptıkları eskiden kalma âdetleri vardır. Sabahleyin kalkınca, yüzlerini yıkar ve ağızlarını çalkar, sonra hiçbir cehetten kaza gelmemesi ve refah günü geçirebilmek için altı cehete — yani doğu, batı, güney, kuzey, yukarı ve aşağıya başlarını eğler.

Fakat Buda talimatında böyle değildir. Budanın öğrettiğine göre Hak'kın altı cehetine saygı göstermeli ve sonra marifetli davranarak her türlü kazayı önlemeliyiz.

Bu altı cehetli kapıyı müdafaa etmek için “dört amel” lekesini kaldırmak, “dört fena kalb”i kontrol

etmek ve servet kaybına sebep olan “altı deliği” tıkamalıdır.

“Dört amel” öldürmek, çalmak, zina etmek ve yalan söylemektir.

“Dört fena kalb” ihtiras, hiddet, aptallık ve korkudur.

Servet kaybına sebep olan “altı delik” içki içip aptallık yapmak, gecenin geç saatlerine kadar uyanık kalıp havailik yapmak, müzik ve tiyatro eğlencelerine düşkün olmak, kumar oynamak, fena adamlarla arkadaş olmak, ve vazifeyi ihmal etmektir.

Bu dört lekeyi kaldırdıktan, dört fena kalp vaziye-tinden kaçındıktan, ve altı israf deliklerini tıkadıktan sonra, Buda talebeleri Hak’kın altı cehetini takdir ederler.

Şimdi bu Hakkın altı ceheti nedir? Bunlar: doğu tarafı ana baba ve çocuk yolu, güney öğretmen ve öğrenci yolu, batı koca karı yolu, kuzey dostlar yolu, aşağı efendi ile hizmetçi yolu ve yukarı Buda talebelerinin yoludur.

Doğru Hayata Pratik Rehber

Çocuk ana babasına hürmet etmeli ve onlara yapmak gerek olduğu her şeyi yapmalıdır. Onlara hizmet, işlerinde yardım, aile soyuna hürmet, aile mülkünü muhafaza ve vefat ederlerse hatırlama âyinlerini yapmalıdır.

Ana baba da çocukları için beş şeyi yapmalıdırlar: fenalık yapmamak, iyiliğe teşvik etmek, tahsil vermek, evlendirmek, vakti gelince aile servetini miras olarak vermektir. Ana baba ve çocuk bu kaidelere riayet etseler aile her zaman refahiyet içinde olur.

Talebe hocasını ayakta karşılamalı, ona hizmet etmeli, emirlerine itaat etmeli, hatırlama törenini ihmal etmemeli, talimatlarını hürmetle dinlemelidir.

Aynı zamanda öğretmen talebeleri önünde doğru davranmalı ve iyi örnek göstermeli; kendisinin öğrenmiş bulunduğunu doğruca ona tebliğ etmeli; iyi yollarla talebesini şerefe erdirmeli; her vesile ile talebesini fenalık-tan korumağa çalışmalıdır. Öğretmen ile talebe bu kaidelere riayet ederlerse münasabetleri iyi devam eder.

Koca karısına hürmet, nezaket ve vefa ile muamele etmelidir. O karısına ev idaresini bırakmalı ve ara sıra

tezyinat gibi şeyler vermelidir. Aynı zamanda, karısı ev idaresini yapmalı, hizmetçileri akıllıca idare etmeli, iffetini muhafaza etmelidir. Kocasının kazancını israf etmemeli, ve evi münasip bir şekilde ve vefa ile idare etmelidir. Bu kaidelere riayet edilirse saadetli aile beslenir ve arada hiç kavga çıkmaz.

Dostluk kaidesine gelince, dostlar arasında his iştiraki bulunmalı, birbirinin noksanını doldurmalı, birbirine faydalı olmağa çalışmalı ve her zaman dostane ve samimî sözler kullanmalıdır.

Dostunun fena yola girmesini önlemeli, onun mülk ve servetini muhafaza etmeli, derdli zamanında yardım etmelidir. Dostu talihsiz zamanda yardım elini uzatmalı ve lâzımsa ailesine de bakmalıdır. Böyle yapılırsa, dostlukları devam eder ve beraberce saadetleri artar.

Efendi hizmetçisine karşı şu beş şeye riayet etmelidir: Hizmetçisinin kabiliyetine göre iş vermeli, yeter kadar karşılığını vermeli, hastalığı zamanında tedavi etmeli, hoş eşyayı paylaşmalı ve gerek istirahatı vermeli-dir.

Doğru Hayata Pratik Rehber

Hizmetçi beş şeye riayet etmelidir: sabahleyin efendisinden önce kalkıp geceleyin ondan sonra yatmalı, hizmetini mükemmel yapmalı, efendisinin ismini itibardan düşürmemeğe çalışmalıdır. Bu kaidelere riayet edilirse, refahiyet sürer ve efendi ile hizmetçisi arasında ihtilâf çıkmaz.

Budanın talebesi ailesinin Buda talimatını amele koymasına bakmalıdır. Buda öğretmenine hürmet ve saygı beslemeli, nezakat göstermeli, emrine itaat edip icra etmeli, hatırlama alayını yapmalıdır.

Buna karşı Buda talimatının öğretmeni hata izahatı red, iyi tarafını teyid ederek talimatı doğru anlamalı ve müminleri muntazam yola irşad etmeğe çalışmalıdır. Aile doğru talimatı merkez tutarak bu istikameti takip ederse, saadet içinde gelişir.

Altı cehete eğilmek dışarıdan gelen talihsizlikten kaçınmak için yapıyor değildir. Bunu kendi kalbi içinde fenalık doğmasını önlemek için yapıyordur.

2. İnsan kendi tanıdıkları arasında hangisi ile arkadaş olup hangisinden uzaklaşmak icap ettiğini fark etmelidir.

Arkadaşlık yapmaması icap edenler haris, söz sahibi, yaltak ve israf eden kimselerdir.

Arkadaşlık yapması icap edenler ise yardımcı, saadet ve kederi ortaklaşan, iyi nasihat veren ve şefkâtlı kimselerdir.

Emniyetle arkadaşlık yapılabilen hakiki dost her zaman doğru yola yüz tutan, göstermeden dostunun saadetini düşünen, talihsiz zaman teselli veren, gereğinde yardım elini uzatan, sırrını saklıyan ve her zaman iyi nasihat veren adamdır.

Böyle dostu bulmak çok güçtür, ve bundan dolayı insan bu gibi dost olmağa çalışmalıdır. Güneşin verimli yeri ısıttığı gibi, iyi dost iyi işlerinden dolayı cemiyette parlar.

3. Ana babanın lûtufluklarının karşılığını vermek, babasını sağ omuzunda, annesini sol omuzunda yüz sene boyunca taşıyan bile imkânsızdır.

Çocuk annenin bedenlerine hoş kokulu melhemi yüz sene boyunca sürse de, en iyi çocuk hizmetini yapsa da,

Doğru Hayata Pratik Rehber

tac giydirse de, dünya kadar lüks verse de, onlardan görmüş olduğu minnettarlık borcunu ödeyemez.

Fakat eğer çocuk baba annesine Buda talimatını tebliğ ederse, bütün ihtirası terk edip iane amelini zevkle yapmağa irşad ederek hata yolu terk edip doğru yola girmelerini kandırırsa, borçlarını fazlasıle ödemiş olur.

Ana babasına hürmet ve itibar verilen eve Budanın rahmeti iner.

4. Aile ocağı, kalplerin birbirleriyle temasa gelen bir yerdir. Bu kalpler birbirlerini severlerse aile ocağı çiçek bahçesi gibi güzel yer olur. Fakat, eğer bu kalpler ahengi kaybederlerse, bahçede tahribat yapan fırtına gibi olur.

Aile içinde ihtilaf çıkarsa başkalarını mesul tutmadan kendi kalbini tedkik edip doğru yolu takip etmelidir.

5. Çok dinli bir adam varmış. Gençliğinde babası ölmüş; ondan sonra annesi ile mesud hayat geçirmiş ve daha sonra bir kızla evlenmiştir.

Başta üçüsü beraber mesud yaşamışlar, fakat bir küçük anlaşmazlıktan dolayı karısı ile kaynanası birbirinden soğumuşlardır. Akıbet anne iki genci bırakıp yalnız yaşamağa başlamıştır.

Kaynana ayrıldıktan sonra genç çifte bir oğul doğmuştur. Kaynana genç kadının “Kaynanam her zaman beni rahatsız ederdi ve onunla beraber yaşadığımız zaman hiçbir hoş vakit yoktu; fakat bizden ayrılınca bu bahtiyarlığa erdik” dediği haberi erişmiştir.

Bu haber kaynanayı kızdırmış ve “Kocasının annesi kovulduktan sonra saadetli vak’a çıkmış ise işler karıştı demektir. Bu dünyadan haklık kayboldu” diye haykırmıştır.

Dahada “Şimdi bu ‘haklık’ cenaze merasimini yapalım” diye ilâve etmiştir. Çılgın kadın gibi kaynana cenaze için kabristana gitmiştir.

Bu vak’ayı duyan tanrı kaynananın önüne çıkıp nasihat vermişse de fayda vermemiştir.

Tanrı “O zaman çocuk ile annesini yakıp öldürürsem memnun olur musun? ” diye sormuştur.

Doğru Hayata Pratik Rehber

Bunu duyunca kaynana kendi hatasını anlamış, hiddetlendiğine af dilemiş ve çocuk ile annesinin canlarını bağışlamasını tanrıya yalvarmıştır. Aynı zamanda genç kadın ile kocası ihtiyar kadına karşı yaptıkları haksızlığı kavramışlar ve onu bulmak için kabristana gitmişlerdir. Tanrı iki tarafı barıştırmış ve bundan sonra mesud aile hayatını geçirmişlerdir.

Haklık birisi tarafından atılmadıkça kendiliğinden kaybolmaz. Ara sıra kaybolmuş görünse de, hakikatte öyle değildir. Kayboluyor gibi görünmesi insanın kalbindeki haklığı kendisi kaybetmesinden dolayıdır.

Kalplerin anlaşmazlığı çok zaman felâket getirir. Küçük anlaşmazlık büyük anlaşmazlığa yükselebilir. Bu hal aile hayatında çok sakınmalıdır.

6. Aile hayatında gündelik masraf karşılaması büyük itinaya muhtaçtır. Ailenin herbir azası çalışkan karınca ve meşgul arı gibi çalışmalıdır. Kimse başkasının çalışmasına dayanmamalı ve iyilik beklememelidir.

Aynı zamanda, kazandığını yalnız kendisine mensup diye düşünmemelidir. Bir kısmını başkalarile paylaşmalı, bir kısmı fevkalâde hal için saklanmalı, bir kısmı

cemiyet ve ulusun ihtiyaçları için bir yana koyulmalı, bir kısmı da din öğretmenlerinin ihtiyaçları için tahsis edilmelidir.

Bu dünyada hiçbir şey tam mânasile “benimki” denilmez. Birisinin eline giren şey sebep ile şartın birleşmesinden ileri gelmektedir; o şey yalnız vakitli olarak elde saklanabildiğinden onu hodbin ve lâyıık olmıyan maksat için kullanmamalıdır.

7. Kral Udayananın zevci Syamavati beş yüz tane giyimi Anandaya teklif ettiği zaman Ananda memnuniyetle kabul etmiştir.

Bunu duyan Kral Anandanın namussuzluğunu düşünerek yanına gidip bu beş yüz giyimle ne yapmak istediğini sormuştur.

Ananda “Ey Kralım rahiplerin çoğu paçavra giyiyor; bu giyimleri onlara dağıtacağım” diye cevap vermiştir.

“Eski giyimleri ne yapacaksınız? ”

“Onlarla yatak örtüsü yapacağız”.

“Eski yatak örtülerini ne yapacaksınız? ”

“Yastık yüzü yaparız”.

“Eski yastık yüzünü ne yapacaksınız? ”

- “Onlardan zemin döşemesi yaparız”.
- “Eski zemin döşemesini ne yaparsın? ”
- “Onlardan ayak havlusu yaparız”.
- “Eski ayak havlusunu ne yapacaksınız? ”
- “Onlardan temizleme bezi yaparız”.
- “Eski temizleme bezini ne yaparsınız? ”
- “Haşmetlim, biz onları yırtıp parça parça eder, çamurla karıştırır ve ev duvarlarını sıvalarız”.

Bize tevdi edilen her eşya bir faydalı maksad için dikkatle kullanmalıdır, çünkü o “bizim” olmayıp bize vakitli olarak tevdi edilmiştir.

II

KADIN HAYATI

1. Kadınlar dört türlü tipte olurlar. Birinci tip, küçük bir şey üzerinde kızar, kararsız kalpli, ihtiraslı ve başkalarının saadetine kıskanır, ve başkaların ihtiyaçlarını ödemiyen kadındır.

İkinci tip, küçük bir şey üzerinde kızar, kararsız kalpli, ve muhteris olmasına rağmen başkalarının saadetine kıskanmaz ve başkalarının ihtiyaçlarını ödeyen kadındır.

Üçüncü tip, daha geniş kalpli, çabuk kızmaz, ihtiraslı kalbin kontrolünü bilmesine rağmen kıskanç ve başkalarının ihtiyaçlarını ödemiye kadındır.

Dördüncü tip, geniş kalpli, ihtiras hissini zabtedip serin kalbi muhafaza eden, başkalarının saadetini kıskanmıyan ve başkalarının intiyaçlarını ödeyen kadındır.

2. Genç kadın evlendiği zaman şu kararları almalıdır: “Kocamın ana babasını hürmet edip onlara hizmet etmeliyim. Onlar bize bütün menfaati vermiş ve bizim tecrübeli muhafızlarımız olduklarından onlara takdirle hizmet etmeli ve elimden geldiği kadar yardım etmeliyim.

“Kocama kutsal talimatını verdiği için ve bu kutsal talimatın irşadı olmadan insan olarak yaşayamadığımızdan dolayı kocamın öğretmenine hürmet etmeliyim.

“Kocamı anlayabilmek ve işinde yardım edebilmek için kalbimi beslemeliyim, kocamın alâkadar olduğu işlerine bana alâkası yok diye alâkasız kalmıyacağım.

“Ailemizin hizmetçilerinin tabiat, kabiliyet ve zevklerini tedkik etmeli ve şefkâtli muamelede olmalıyım,

Doğru Hayata Pratik Rehber

Kocamın kazandığını iyi muhafaza edip hiçbir zaman kendi ihtiyacıma sarf etmiyeceğim.”

3. Koca karı münasebeti yalnız kolaylıkları için tertip edilmiş değildir. Bu, iki fizik bedenin bir evde birleşmelerinden daha derin mânayı taşır. Koca karı kutsal talimata kalplerini hazırlamak için birbirine yardım etmeğe bu sıkı yakınlıktan istifade etmelidirler.

“Ülküsel koca karı” diye tanılan ihtiyar iki eş Buda yanına gelerek “Hocam, çocukluğumuzdan beri birbirimizi tanımış ve sonradan evlenmişiz ve saadetimize gölge bile girmedi. Gelecek dünya hayatında da koca karı olarak yaşayabilmeyiz, söylesene”, demiştir.

Buda şu hikmetli cevabı vermiştir: “Eğer her ikiniz aynı inançta bulunsa, aynı surette talimat almış bulunsanız, aynı surette iane verseniz ve aynı marifeti haiz bulunsanız, gelecek hayatta da aynı kalple yaşarsınız”.

4. Anathapindada ismindeki zengin bir tüccarın en büyük oğlunun karısı olan Sujata mağrur imiş, başkalarına hürmet göstermemiş, kocası ve onun baba anasının emirlerine kulak vermemiş ve netice olarak ailede ihtilaf çıkmıştır.

Bir gün Buda Anathapindadayı ziyaret edip bu hali görmüştür. Genç karı Sujatayı çağırıp şöyle nasihat etmiştir:

“Sujata, dünyada yedi kadın tipi vardır. Kâtile benzeyen karı vardır. Kirli kalpli, kocasına hürmet etmez, ve akıbet başka erkeğe gönül verir.

“Hırsıza benziyen karı vardır. Kocasının işine riayet etmeden yalnız kendisinin lüks ihtirasını düşünür. Kendi iştahını tatmin etmek için kocasının kazandığını israf eder ve akıbet kocasına hırsızlık yapar.

“Efendi gibi karı vardır. Kocasına şikâyet eder, ev idaresini ihmal eder ve her zaman kaba sözlerle kocasına küfrederek.

“Anne gibi karı vardır. Kocasına çocuğa bakar gibi bakar, annenin çocuğa yaptığı gibi onu himaye eder ve kocasının kazandığını muhafaza eder.

“Hemşire gibi karı vardır. Kocasına sadık ve ona hemşiresi gibi tevazu ve ihtiyatla hizmet eder.

“Arkadaş gibi karı vardır. Uzun gaybubetten sonra avdet eden dostu gibi kocasını sevindirmeğe çalışır.

Doğru Hayata Pratik Rehber

Mütevazı, doğru davranır ve kocasına büyük hürmet gösterir.

“En sonunda hizmetçi gibi karı vardır. Kocasına iyi ve sadık hizmet eder. Onu hürmet eder, emrine itaat eder, kendisine hiçbir şey istemez, fena hissi olmaz, gücenmez ve her zaman mesud yapmak ister.

Tanrı: “Sujata, sen hangi tiptensin veya hangi tipte olmak istiyorsun?” diye sormuş.

Budanın bu sözlerini duyunca Sujata kendi davranışlarına utanmış ve en son tip yani hizmetçi gibi olmak istediğini söylemiştir. Davranışını değiştirip kocasının yardımcısı olmuş ve beraber Aydınlığı aramaya koyulmuşlardır.

5. Amrapali zengin ve meşhur bir fahişe idi ve yanında çokça genç ve güzel fahişeleri tutuyordu. Bir gün Buda yanına gidip talimat vermesini istemiştir.

Buda şöyle cevap vermiştir: “Amrapali, kadın kalbi kolay bozulur ve doğru yoldan çıkarılır. Kadın erkekten daha kolay kendi ihtirasına mağlup olur ve kıskançlığa teslim olur.

“Bundan dolayı kadın için Kutsal yolu takip etmek daha müşkül oluyor. Hususan genç ve güzel kadınlar için daha da Müşküldür. Şehvet ve iğvaya galip gelerek Kutsal yola doğru ilerlemek lâzımdır.

“Amrapali, gençlik ve güzelliğin devamlı olmayıp hastalık, ihtiyarlık ve ızdırabın takip ettiğini hatırlamalısın. Servet ve aşk ihtirası kadının kolay düştükleri iğvasıdır ama, bunlar ebedi hazine değildirler. Kıymetini muhafaza eden hazine yalnız Aydınlıktır. Kuvveti hastalık; gençliği ihtiyarlık; hayatı ölüm yener. Sevdiğini bırakıp sevmiyenle beraber yaşamağa mecbur olabilirsin; istediğini uzun zaman elde edememek te mümkündür. Bunlar hayatın kanunudurlar.

“İnsanı müdafaa eden ve daimi refahiyeti veren yalnız Aydınlıktır. Amrapali, derhal Aydınlığı aramalısın”.

Amrapali Buda talimatını kabul edip talebesi olmuş ve kendisinin elinde bulunan güzel bahçeyi teşkilâta vakfetmiştir.

6. Aydınlık yolunda erkek kadın farkı yoktur. Bir

Doğru Hayata Pratik Rehber

kadın Aydınalık aramağa niyet ederse “Doğru Yolu Arıyan” denilir.

Kral Prasenajit’in kızı ve Kral Ayodhyanın eşi olan Mallika böyle bir kadındı. Budanın talimatına inanmış ve Onun önünde şöyle on madde üzerine and içmiştir.

“Hocam, ben Aydınliğa erişinceye kadar kutsal kaideden ayrılmıyacağım; benden yaşlı olanlara karşı mağrur olmıyacağım; hiç kimseye kızmıyacağım.

“Başkalara karşı kıskançlı olmam ve mülklerine gıpta etmiyeceğim; kalp ve mal üzerinde hodbin olmıyacağım; kendime mülk toplamadan, aldıklarımı fakirlere verip onları sevindireceğim.

“Karşıma gelenleri nezaketle karşılar, istediklerini verir, onlarla nazik konuşacağım, kendi rahatlığım yerine onların hallerine riayet edeceğim; tarafgirlik yapmadan onlara yardım edeceğim.

“Yalnızlık, hapishanede, hastalık veya sıkıntı çekenleri görünce sebep ve hikmetini anlatarak onları kurtarıp bahtıyar etmeğe çalışacağım.

“Hayvanları avlıyarak işkence veren veya böyle kaidelere tecavüz edenleri görünce cezalandırmak icab ederse cezalandırır veya nasihat verilmesi icap ederse nasihat vereceğim, elimden geldiği kadar yapılan zararı telâfi etmeğe çalışacağım.

“Doğru talimatı ihmal edersem, her yerde bulunan doğruluktan ayrılıp Aydınlık sahiline erişemeyeceğimden dolayı doğru talimatı dinlemeği unutmıyacağım”.

Sonra şu üç dileği yapmıştır: “Birincisi, herkesi refah yapmağa çalışacağım. Bundan sonra hangi bir hayat sürecek olursam olsun, bu dilek, iyi talimat mârifetine yükselecek iyiliğin temeli olacak kanaatindeyim.

“İkincisi, iyi talimat mârifetini elde ettikten sonra yorulmadan insanlara öğreteceğim.

“Üçüncüsü, kendi beden, hayat veya mülküm pahasına olsa bile hakiki talimatı müdafaa edeceğim”.

Hakiki aile hayatının ehemmiyeti Aydınlık yolunda birbirini teşvik ve yardımlaşma imkânını vermesindedir. Âdi kadın da Aydınlık aramada aynı inançta bulunur, aynı ant ve aynı dileği yaparsa, Mallika gibi Budanın yüksek talebesi olabilecektir.

III HİZMET YOLU

1. Memlekete mamurluk getiren yedi talimat vardır. Birincisi, halk siyasi meseleleri konuşmak için toplanmalı ve milli müdafaa için tedbir almalıdır.

İkincisi, bütün ictimai sınıf mensupları milli meseleleri üzerinde konuşmak için birleşmelidirler.

Üçüncüsü, eski âdetlerine riayet edip onları sebepsiz değiştirmemeli, merasim kaidelerine riayet etmeli ve haklılığı muhafaza etmelidirler.

Dördüncüsü, cins ayrılığı ve kıdemlilik farkını tanımalı, aile ve cemiyet iffetini muhafaza etmelidirler.

Beşincisi, ana babalarına karşı evlâd vazifesini yapmalı, öğretmenlere ve daha yaşlılara sadık kalmalıdır.

Altıncısı, ecdadının mabedlerini tahrim etmeli ve senelik merasimleri devam ettirmelidirler.

Yedincisi, halk ahlâkını takdir etmeli, nazik amellere hürmet etmeli, kutsal öğretmenleri dinlemeli ve hatırlama merasimlerini icra etmelidirler.

Memlekette bu talimata riayet edilirse, memleket mamur olur ve bütün başka memleketler tarafından hürmet görür.

2. Krallığını iyi idare etmesile isim kazanan bir Kral vardı. Marifeti yüzünden Büyük Nur Kralı diye adlanmıştı. İdare prensiplerini şöyle izah etmiştir.

Memleketi idare etmenin en iyi yolu ilk önce kendisini idare etmektir. Hükümdar halkına merhamet ruhu ile görünmeli ve kalplerinden bütün lekeleri çıkarıp atmağa öğretmeli ve yol göstermelidir. İyi talimattan gelen saadet dünyanın maddiyatının verebildiği eğlenceden kat kat daha yüksektir. Böyle yapmakla halkına iyi talimat verip kalp ve bedenlerine rahatlık verebilir.

Fakir halk yanına gelirlerse ambarını açıp istediklerini vermeli, bu fırsattan istifade ederek bütün ihtiras ve fenalıktan kaçınmak mârifetini öğretmelidir.

Herkes kalbinin haletine göre başka başka noktaya nazara maliktir. Yaşadığı şehri güzel ve mükemmel görenler bulunur, pis ve köhne görenler de bulunur. Bunlar hep kalbin haletine bağlıdır.

Doğru Hayata Pratik Rehber

İyi talimata hürmet edenler âdi ağac ve taşlarda kıymetli mücevherat nuru ve rengini görür, kendi kalplerini lâıykça kontrol etmesini bilmiyen ihtiraslı adamlar ise altın saray ihtişamını bile güzel olarak tanımazlar.

Halkın gündelik hayatında herşey böyledir. Kalp herşeyin temelidir, bundan dolayı hükümdar, halkın kalplerini terbiye etmelerine ehemmiyet vermelidir.

3. Marifetli idarenin birinci prensipi bu Büyük Nur Kralın prensipi: yani halkı kalp terbiyesine irşad etmektir.

Kalp terbiyesi Aydınlık aramak demektir, bundan dolayı marifetli hükümdar ilk önce Buda talimatını vermeğe dikkat etmelidir.

Hükümdar Budaya inanır. Onun talimatına sâdık kalır, nazik ve şefkatli halka riayet ve hürmet ederse, ne dosta ne de düşmana iltimaşçılık olur ve memleket her zaman mamur kalır.

Memleket mamursa, başka memlekete hücum etmeğe ihtiyaç kalmaz ve silâha da ihtiyaç kalmaz.

Halk memnun ve bahtıyar ise, sınıf farkı kaybolur, iyilikler teşvik edilir, nezaket artar, ve halk birbirine hürmet etmeğe başlar. Sonra herkes mamur olur; hava ve hararet normalleşir; güneşle ay ve yıldızlar tabii surette parlar; yağmur ile yel vaktinde gelir; ve bütün tabiat felâketleri yok olur.

4. Hükümdarın vazifesi halkını himaye etmektir. O halkının ana babasıdır ve kanunu ile onları himaye eder. O halkını, ana baba çocuğun ağıyarak sormasını beklemekten ıslak giyimini çıkarıp kuru giyim vererek çocuklarını terbiye ettiği gibi terbiye eder. Bundan başka halkın şikâyetini beklemekten ıztıraplarını kaldırıp saadet ihsan etmelidir. Hakikaten, halkı rahat içinde yaşamazsa onun idaresi tam olmaz. Onlar memleketinin hazinesidir.

Bundan dolayı, ârif hükümdar her zaman halkını düşünür ve bir dakika bile onları unutmaz. Onların meşakkatlarını düşünür ve mamurluk tedbirini alır. Ariflikle idare etmek için hükümdar herşey hakkında, yani su, hava cereyanı, fırtına ve yağmur hakkında fikir verilmeli; ekin, iyi mahsul toplamak fırsatı, halkın teselli ve acısını bilmelidir. Doğru cezalandırmak veya öğmek

Doğru Hayata Pratik Rehber

için fena adamların günahı ve iyi adamların meziyeti hakkında mükemmel malumatı bulunmalıdır.

Ârif hükümdar halka lâzım olduğu zaman verir, mamur oldukları zaman onlardan toplar. Halkını uyar tutmak için vergi alma zamanını doğru hesaplamalı ve mümkün kadar hafif etmelidir.

Ârif hükümdar halkını kendi kudreti ve vakarı ile himaye eder. Böyle halkını idare eden kişi Kral denilmeğe haklıdır.

5. Haklık Kralı Kralların Kralıdır. Dedeleri asîl ve yüksektir. Dünyanın dört bucağını idare etmekle kalmadan, Marifet Sahibi ve bütün Kutsal talimatın muhafızıdır.

Her nereye giderse savaş durur ve adavet kaybolur. Hak kuvveti yardımını ile adaletli idare eder, bütün fenalığı yenerek bütün halkına refahiyet getirir.

Hak Kralı hiçbir zaman öldürmez, hırsızlık yapmaz, zina etmez. O hiçbir zaman aldatmaz, küfretmez, beyhude konuşma yapmaz. Onun kalbi her türlü ihtiras, hiddet ve aptallıktan hürdür. O yukardaki on fenalığı kaldırarak yerine on fazileti kurar.

İdaresi Haklılık üzerine kurulduğundan o hiç yenilmez. Hak tecelli ettiği yerde zorbalık durur ve adavet kaybolur. Halkı arasında ayrılık bulunmadığından halk sükunet ve selâmet içinde yaşar; onun mevcudiyeti bile halk arasında refahiyet ve saadeti doğurur. Hak Kralı diye adlanması da bundandır.

Hak Kralı Kralların Kralı olduğundan, bütün başka hükümdarlar onun mükemmel ismini öğer ve ona uyarak kendi krallarını idare ederler.

Böyle Hak Kralı bütün kralların hâkimidir, ve onun doğru talimatı boyunca halkına emniyet getirir ve Dharmaya karşı vazifesini yaparlar.

6. Ârif hükümdar ceza hükmünü şefkati ile tadil eder. Her meseleyi açık marifetle hükmetmeğe çalışır ve hükmünü beş prensipe uyarak verir.

Beş prensipin birincisi: sunulmuş hadiselerin doğru olup olmadığını tedkik etmelidir.

İkincisi: bunların kendi yargı hakkına uyup uymadığını tahkik etmelidir. Eğer hükmü kâmil otorite ile verirse yürür, bilâkis otoritesiz yaparsa yalnız karışıklığa sebep olur; uygun zamanını beklemelidir.

Doğru Hayata Pratik Rehber

Üçüncüsü: adaletle hükmetmelidir; yani dâva edilenin kalbini anlamalıdır. İşin kasden yapılmadığı bilinince adamı tahliye etmelidir.

Dördüncüsü: hükmünü sertlikle değil yumuşaklıkla vermelidir; yani uygun ceza verilsin ama aşırı olmasın. Ârif hükümdar mücrime şefkatle nasihat ve hatasını düşünmeğe vakit verir.

Beşincisi: şefkatle hükmetmeli, hiddetle değil, yani mücrimi değil cürmünü ayıplamalıdır. Hükmünü şefkat temeli üzerine kurmalı ve mücrime hatasını anlamasına ve tövbe etmesine fırsat vermelidir.

7. Devletin mühim bir bakanı vazifesini ihmal eder, kendi menfaatını düşünür ve rüşvet alırsa, umumî ahlâkın çabuk bozulmasına sebep olur. Halk birbirini aldatır, kuvvetli adam daha zayıf adama hücum eder, asilzade avama haksızlık eder, zengin fakirden istifade eder ve hiç kimse için haklık bulunmaz; fesad çoğalır ve derdler kat kat artar.

Bu gibi vaziyet sürünce, sadık bakanlar memurluklarından ayrılırlar, marifetli adamlar karışıklıktan kor-

karak susarlar, hükümet makamları yaltakçılar elinde kalır, ve bunlar milletin ıztırabını düşünmeden kendi menfaatleri için siyasal iktidarlarını kullanırlar.

Bu vaziyet sürünce hükümet iktidarı nafile olur ve doğru siyaseti mahvolur.

Bu gibi memurlar millet saadetine hırsızlarıdır, hem hükümdar hem de milleti dolandırdıklarından ve millet derdinin sebebi olmalarından dolayı hırsızlardan daha fenadırlar. Kral böyle memurları bertaraf edip cezalandırmalıdır.

İyi kral tarafından ve doğru kanun ile idare edilen memlekette bile başka türlü vefasızlık olabilir. Yalnız karı ve çocuklarını severek, uzun zamanlar kendilerini terbiye ve himaye etmiş olan ana baba merhametini unutmış oğullar vardır. Bunlar ana babasını ihmal eder, mallarını asbeder ve talimatlarını ihmal ederler. Böyle oğullar en kötü insanların biridirler.

Niçin? Çünkü bunlar uzun süren büyük sevgili ana babalarına karşı yakışmaz oğuldurlar, bu sevgi oğullarının hayatları boyunca tazim ve şefkatli muameleleri ile de telâfi edilemez. Hükümdarlarına vefasız ve ana

Doğru Hayata Pratik Rehber

babalarına yakışık olmıyanlar en fena mücrim olarak cezalandırılmalıdırlar.

İyi kral tarafından ve doğru kanun ile idare edilen memlekette bile başka türlü vefasızlık vardır. Üç hazine yani Buda, Dharma ve Samghayı tamamen unutmuş insanlar vardır. Bunlar memleketin ibadethanelerini kırar, kutsal kitapları yakar din öğretmenlerini kendilerine hizmet ettirir ve böylelikle Budanın kutsal talimatına tecavüz ederler. Bunlar da en fena mücrimler arasındadırlar.

Niçin? Çünkü bunlar milletin temeli ve fazilet menbaı olan manevî imanı tahrip ederler. Bu gibi insanlar başkalarının imanlarını yakmakla kendi kabirlerini kazırlar.

Bütün başka cürümler böyle vefasızlıklara nisbeten hafif sayılabilirler. Böyle vefasızlık cürümleri en şiddetli surette cezalandırılmalıdır.

8. Doğru talimata göre memleketini idare eden iyi krala karşı suikasd olabilir veya yabancı düşmanlar memlekete hücum etmeleri olabilir. Böyle vaziyette kral üç türlü kararı verir.

“Birinci karar: bu suikastçılar veya yabancı düşmanlar memleketimizin nizam ve selâmetini tehdid ediyorlar; silâh kuvveti ile olsa da millet ve memleketimi müdafaa etmeliyim.

“İkincisi: silâh kullanmadan onlara mağlub etme yolunu arıyacağım.

“Üçüncüsü: mümkünse öldürmeden onları esir almağa ve silâhsızlandırmağa çalışacağım.”

Bu üç kararı tatbik etmekle lâzım gelen mevkî ve emirleri verdikten sonra en akıllı tedbiri alır.

Böyle hareket edilirse, memleket ve askerleri kralın marifet ve vakarından cesaret alır ve onun metanet ve zarafetine hürmet ederler. Asker çağırmağa icab ettiği zaman onlar savaşın sebep ve mahiyetini tam olarak anlarlar. Bundan sonra onlar kralın marifetli ve zarif hakimiyetine hürmet ettiği halde, savaş meydanına cesaret ve sadakat ile koşarlar. Böyle savaş yalnız zafer getirmekle kalmaz, memleketin meziyetini de artırır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BUDA İLİNİ KURMAK

I

BİRADERLİK AHENGİ

1. Mutlak karanlık içinde ve içinde mahlûkatın kaynaştığı bir çöllük düşünelim.

Bunlar karanlık içinde birbirini hissetmeden korkarak koşuşurlar, yalnızlıkla kıvranırlar. Bu çok acıklı bir manzaradır.

Ansızın elinde meşale ile bir üstün adam meydana çıkaverir ve çevredeki herşey aydın ve açık olur.

Karanlık yalnızlığı içinde bulunan mahlûkat etrafına bakarak birbirini tanıp büyük bir ferahlık bulurlar ve güle güle arkadaşlık yaparlar.

“Çöllük” tan maksad cehâlet içindeki insan hayatıdır. Kalplerinde marifet nurundan mahrum insanlar yalnızlık ve korku içinde bulunurlar. Onlar yalnız doğar,

yalnız ölürler; başka insanlarla rahat ahenk içinde nasıl davranmasını bilmezler ve tabii olarak ümitsiz ve korkaktırlar.

“Meşaleli üstün adam” dan maksad insan suretine giren Budanın mârifet ve şefkat ile dünyayı nurlandırmasıdır.

Bu nur altında insanlar hem kendilerini hem de başkalarını bulurlar, arkadaşlık ve ahenkli alâkayı memnuniyetle kurarlar.

Cemiyette binlerce kişi yaşasa da, birbirlerini tanıp birbirlerine şefkat duymayınca hakiki arkadaşlık mevcut olmaz.

Hakiki cemiyet, iman ve marifet ile aydınlanır. İnsanların birbirini tanıp itimad eden ve ictimai ahengin mevcut olduğu yerdir.

Hakikaten, ahenk hayattır ve doğru cemiyet ve teşkilâtın hakiki mânasıdır.

2. Üç türlü teşkilât vardır. Birincisi: kudret, servet ve yüksek reisin otoritesine dayanan teşkilâttır.

Buda İlini Kurmak

İkincisi: azalarının kolaylıklarına dayanan teşkilât-
tır ki azaları kolaylıklara memnun kalıp aralarında kavga
çıkılmazsa teşkilât devam eder.

Üçüncüsü: iyi talimatı merkez ve ahengi de can
olarak tutan teşkilâttır.

Tabii, üçüncü ve en sonuncusu hakiki teşkilâttır.
Çünkü onun içinde azaları bir maneviyatta bulunurlar, ve
ondan maneviyat birliği ve her türlü fazilet doğar. Böyle
teşkilât içinde ahenk, memnuniyet ve saadet hakim olur.

Aydınlık, dağ üzerine yağan yağmur suyunun
akarak, küçük nehirden yüксеle yüксеle büyük ırmak
olarak denize dökülmesi gibidir.

Kutsal talimat yağmuru, şartları ve vaziyetlerini
farketmeden bütün insanlara eşit olarak yağar. Bunu
üzerlerine alanlar başta küçük bir kütle, sonra bir teşkilât
ve cemiyet, en sonunda da Aydınlık Okyanusuna akarlar.

Bu insanların kalpleri su ile süt gibi karışır ve
ahenkli bir kardeşliği teşkil eder.

Böyle, doğru talimat mükemmel teşkilât için esaslı zarurettir. Bu, yukarıda gösterildiği gibi, insanları birbirini tanıtan birbirini tanzim eden ve fikirlerini düzleyen nurdur.

Budanın mükemmel talimatına binaen kurulan teşkilât kardeşlik veya rahiplik örgütü denilir.

Onlar bu talimata riayet ederek ona göre kalplerini terbiye etmelidirler. Böyle Buda talimatı nazarî olarak herkesi içine alır, fakat hakikatte yalnız müşterek dini itikad sahipleri azadırlar.

3. Buda örgütünün iki türlü azaları bulunur — yani, lâyük azalara talimat verenlerle gerek olan yemek ve giyimleri takdim ederek öğretmenleri destekliyenlerdir. Bunlar beraber talimatı sağlar ve sürdürürler.

Sonra örgütü mükemmel yapmak için azaları arasında mükemmel ahenk mevcut olmalıdır. Öğretmenler azalara talimat verir ve azalar da öğretmenleri hürmet ederek aralarında ahenk kurulur.

Buda İlini Kurmak

Buda örgütünün azaları da bir olmağa çalışarak müşterek şefkât hissini, birbirleriyle beraber yaşama saadeti içinde ve maneviyatta iştirak etmelidirler.

4. Örgüt içinde ahenk yaratmağa yarıyan altı kaide vardır. Birincisi: sözde samimiyet; ikincisi: amelde samimiyet ve şefkat; üçüncüsü: maneviyatta samimiyet ve alâka; dördüncüsü: umumi mülkü müsavi surette taksim etmek; beşincisi: aynı saf kaideye uymak; ve altıncısı: hepsi doğru fikirde bulunmaktır.

Bunlar içinde altıncısı olan “hepsi doğru fikirde bulunmak” çekirdek olup, kalan beşi bunu örtmek hizmetini görür.

Örgütün muvaffak olması için tatbik edilmesi icap eden yedi kaide vardır. Birinci kaide kütle olarak:

(1) Talimatı dinlemek ve müzakere etmek için çok defa toplanmalıdırlar.

(2) Birbiri ile karışmalı ve birbirine hürmet etmelidirler.

(3) Talimatı takdir, kaidelerine hürmet edip hiç değiştirmemelidir.

(4) Yaşlı ve genç azalar birbirine nezaketle muamele etmelidirler.

(5) Samimiyet ve hürmeti esas tutmalıdır.

(6) Kalplerini تنها bir yerde pâklamalı, fakat, kendileri işgal etmeden evvel başkalarına teklif etmelidirler.

(7) Bütün insanları sevmeli, misafirleri candan kabul etmeli, hastaları şefkatle teselli etmelidir. Bu kaidelere uyan örgüt zayıflamaz.

İkincisi: herbir aza 1) Saf ruhlu olarak çok şey istememeli; 2) Doğruluğa sadık olup bütün ihtirasları kaldırmalı; 3) Sabırlı olmalı ve münakaşa etmemeli; 4) Susmalı ve fazla konuşmamalı; 5) Kaidelere uyarak mütehakkim olmamalı; 6) Muntazam fikirli olup başka talimatlara tabî olmamalı; 7) Gündelik hayatta iktisadlı ve tutumlu olmalıdır.

Azalar bu kaidelere riayet ederlerse örgüt yaşar ve hiç zayıflamaz.

5. Yukarıda gösterildiği gibi, örgüt ahengi esas tutmalıdır; bundan dolayı ahenksiz olanı örgüt değildir. Herbir

Buda İlini Kutmak

aza ihtilafın sebepçisi olmamağa çalışmalıdır. İhtilâf çıkarsa çarçabuk kaldırılmalı, çünkü ihtilâf örgütü çabuk tahrip eder.

Kan kan ile silinemez; küskünlük te küskünlükle kaldırılamaz; yalnız unutmakla kabil olur.

6. Felâket isminde bir kral vardı, memleketi Brahmadatta ismindeki komşu cengâver kral tarafından feth edilmişti. Kral Felâket karısı ve oğlu ile gizlendiği yerden bulunup yakalanmış, yalnız oğlu kaçıp kurtulabilmiştir.

Prens babasını kurtarmak yolunu aramışsa da boşa çıkmıştır. Babasının idam edileceği gün prens kıyafetini değiştirerek idam meydanına girebilmişse de uğursuz babasının öldürülmesini zillet ile müşahede etmekten başka hiçbir şey yapamamıştır.

Kalabalık içindeki oğlunu gören baba kendi kendine konuşuyor gibi: “Uzun zaman arama; acele ile hareket etme; kin yalnız unutmakla teskin edilebilir” diye mırıldanmıştır.

Bundan sonra prens uzun bir zaman intikam çaresini

aramıştır. Akıbet o Brahmadattanın sarayında hizmete alınmış ve kralın iltimasını kazanmıştır.

Kralın ava çıktığı bir gün prens intikam fırsatını aramıştır. Prens kralı تنها bir yere yalnız başına getirmeğe muvaffak olmuş; kral çok yorulmuş olduğundan çok inandığı prensin dizi üstünde uykuya dalmıştır.

Prens hançerini çıkarıp kralın boynuna dayamışsa da tereddüd edekalmıştır. Babasının idam vaktinde söylediği sözleri hatrına gelmiş ve kralı hançerliye memiştir. Ansızın kral uyanıp, Kral Felâket oğlunun kendisini öldürmek istediği korkunç bir rüya gördüğünü anlatmıştır.

Hançerli elini savurarak prens derhal kralı yakalamış, kendisinin Kral Felâketin oğlu olduğunu ve babasının intikamını almak zamanının geldiğini söylemiştir. Hele prens öyle yapamamış, ve ansızın hançerini yere atarak kral önünde dizlerini çöktürmüştür.

Kral prensin sözlerini ve babasının son sözlerini duyunca çok müteessir olmuş ve prensin affını dilemiştir. Sonradan prene eski memleketini iade etmiş ve bundan sonra iki memleket uzun zamanlar dostane yaşamıştır.

Buda İlini Kurmak

Kral Felâketin son sözlerinden “Uzun zaman arama” demesi kin uzun zaman beslenmesin demektir ve “Acele ile amel etme” demesi de dostluk acele ile bozulmasının demektir.

Kin kin ile bastırılamaz; yalnız unutmakla kaldırılabilir.

Doğru talimat ahengi üzerine kurulan örgütte, her aza bu hikâyenin ruhunu iyice takdir etmelidir.

Yalnız örgüt azaları değil umumi insanlar da gündelik hayatlarında bu ruhu takdir ve icra etmelidir.

II BUDA İLİ

1. Yukarıda beyan edildiği gibi, eğer Örgüt Buda talimatını neşretmeyi ve ahenk içinde yaşamayı unutmazsa, yavaş yavaş büyür ve talimat ta daha intişar eder.

Bu, daha çok insanların aydınlık arıyacaklarını ve cehâlet ve şehvet şeytanının sürdüğü ihtiras, hiddet ve cehâletten ibaret kötü ordunun ricat edeceğini, yerlerine

de marifet, nur, iman ve neşenin hâkim olacaklarını bildirir.

Şeytanın memleketi hırs, karanlık, çabalama, savaş, kılıç ve kan dökme ile dolu, ve küskünlük, tarafgirlik, nefret, aldatma, yaltaklanma, müdahane, sırlı olma ve küfretmekle tıka basa dolmuştur.

Şimdi eğer bu memlekete marifet nuru parlar, merhamet yağmuru yağar, iman kökleşir, neşe çiçekleri hoş kokularını saçmağa başlarsa, bu şeytan memleketi Budanın Pâk İline çevrilecektir.

Hafif rüzgâr ve dallardaki çiçeklerin ilk bahar yaklaştığını bildirdikleri gibi, insan Aydınlığa ererse çimen, ağaç, dağ ve nehir ve başka herşey yeni hayatla çarpınır.

İnsan kalbi saflanırsa, çevresi de saf olur.

2. Hak talimatının hüküm sürdüğü yerde ikamet edenlerin kalpleri saf ve تنها olur. Hakikaten, Budanın şefkati yorulmadan bütün insanlara şümul eder ve Onun parlak ruhu kalplerden bütün iffetsizliği çıkarıp atar.

Buda İlini Kurmak

Pâk kalp çabuk derin, kutsal yol ile müsavi, vermesini seven, kaidelere uymasını seven, tahammül eden, gayretli, sakin, marifetli, şefkatli, türlü türlü ve maharetli usullerle insanları irşad eden kalp oluverir. Böyle Buda İli de kurulur.

Karı ve çocuklu bir ev Budanın mevcut olduğu eve çevrilir; ictimai ayrılık yüzünden çekmekte olan memleket te bunun gibi kardeşlik ruhlu arkadaşlığa çevrilir.

Kanla boyanan saray Budanın oturacak yeri olamaz. Damdaki yarıktan mehtab sızan küçük bir baraka sahibinin kalbi pâk olursa Budanın oturduğu yere çevrilebilir.

Tek bir adamın saf kalbine Buda İli yerleşirse, bu tek ve pâk kalp başka kardeş kalplerini örgüt arkadaşlığına celbeder. Budaya inanç fertten aileye, aileden köye, köyden şehirlere, büyük şehirlere, memleketlere ve en sonunda bütün dünyaya sirayet eder.

Hakikaten, Dharma talimatını yaymada ciddiyet ve sadakat Buda İlini kurar.

3. Bir bakışta ihtiras, haksızlık ve kan dökme ile dolu dünya şeytan dünyası gibi görünür; fakat insanlar Budanın Aydınlığına inanır inanmaz kan süte, ihtiras şefkate ve şeytan memleketi Budanın pâk İline çevrilir.

Okyanusu tek bir kepçe ile kurutmak imkânsız görünürse de, çok kerre ölüp doğmayı icap etse etsin, bunu yapmak kararını veren Budanın Aydınlığını elde edecek kalptir.

Buda öte sahilde yani ihtiras, hiddet, cehâlet, ızdırıp, acılıktan boş, yalnız marifet nuru ve şefkat yağmuru yağan Aydınlık dünyasında beklemektedir.

Bu, refahiyet yeri, ızdıraplı, gam ve acılıktan muztarip olanlara sığınak; Dharma talimatını neşrettiği sırada teneffüste bulunanlar için istirahat yeridir.

Bu Pâk İlde hadsız Nur ve ebedi Hayat vardır. Bu sığnağa erenler aldatma dünyasına hiç dönmezler.

Hakikaten, çiçeklerin havaya marifet kokusunu

Buda İlini Kurmak

yayan ve kuşların kutsal Dharmayı öten bu Pâk İl bütün insanlığın en son gidilecek yeridir.

4. Bu Pâk İl istirahat yeri olup tembellik yeri değildir. Hoş kokulu çiçek tarhı tembellik için olmayıp, Budanın Aydınlık intışarı hizmetini devam ettirecek çalışkanlık ve gayreti tekrar elde eden istirahat yeridir.

Budanın tebliği ebedidir. İnsanlar ve mahlûkat yaşadıkça, hodbin ve pis kalpler kendi dünya ve halini yarattıkça, Onun tebliğine son verilmez.

Amidanın büyük kuvveti ile Pâk İle geçmiş Buda çocukları geldikleri ve hele irtibatları bulunan yere dönmeğe gayret edebilirler. Sonra orada Buda tebliğatında devam ederler.

Küçük bir mum ateşinin birisinden ikincisine sirayet etmesi gibi, Budanın merhamet nuru da bir kalpten diğer kalbe sonsuz olarak göçer.

Budanın merhamet ruhunu kavrayan çocukları Aydınlık ve Pâklemek vazifesini üzerlerine alır, Buda İlini

ebediyen tebcil etmek için bir nesilden diğerine geçirirler.

III

BUDA İLİNDE ŞEREF KAZANANLAR

1. Kral Udayananın karısı Syamavati Budaya çok derinden bağlı idi.

O sarayın en içerisinde oturur, hiç dışarı çıkmazdı, yalnız kambur kadın hizmetçisi, çok iyi hafızalı olup, Buda va'zını dinlemeğe dışarı çıkardı.

Saraya dönünce Kutsal Adamın talimatını Kraliçeye tekrarladı, ve Kraliçe bununla marifet ve inancını derinleştiriyordu.

Kralın ikinci karısı birinci karısını kıskanıp onu öldürmek istiyordu. Hakkında Krala iftira ettiğinden akıbet Kral buna inanmış ve birinci karısı Syamavatiyi öldürmek istemiştir.

Kraliçe Syamavati Kral önünde sakin durduğundan Kral onu öldürmeğe cesaret edememiş, kendisine gelip ona olan itimadsızlığından dolayı affını istemiştir.

Buda İlini Kurmak

İkinci karısının kıskançlığı arttıkça artmış ve Kralın yokluğunda sarayın en içerisinde kötü adamlar elile yangın çıkarmıştır. Syamavati sakin kalmış, şaşırmış kadın hizmetçileri teskin etmiş, sonra hiç korkmadan, Kutsal Budadan öğrenmiş bulunduğu ruh ile sükunet içinde ölmüştür. Kambur Uttara da onunla beraber yangın içinde ölmüştür.

Budanın kadın talebeleri arasında bu iki kadın: yani Kraliçe Syamavati şefkatli ruhu ve kambur Uttara da iyi dinleyici olarak en yüksek övgüye ulaşmışlardır.

2. Şākya kabilesinden ve Budanın amcası olan Prens Mahanama Budanın talimatına çok inananlardan ve sadık müminlerinden biri idi.

Kosala memleketinin Virudaka adında cebbar kralı Şākya kabilesini hükmü altına almıştır. Prens Mahanama Krala giderek halkının canlarını bağışlamasını dilemişse de, Kral kabul etmemiştir. Bunun üzerine kendisi yakındaki havuzun su altında kaldığı sırada kaçabildiği esirleri kaçırmasını teklif etmiştir.

Su altında kalabildiği vaktin çok kısa olacağını düşünerek Kral bu teklifi kabul etmiştir.

Mahanama su altına dalınca sarayın kapıları açılıp halk kaçarak selâmetliğe uğramışlardır. Fakat Mahanama su altındaki söğüd ağacının köküne saçlarını bağlayarak halkı için kendi canını feda etmiştir.

3. Utpalavara marifeti Budanın büyük talebelerinden Maudgalyayananın kile mukayese edilir kadar yüksek olan meşhur bir rahibe idi. Cidden bütün rahibelerden üstün ve hiçbir zaman öğretilmeden bıkmıyan rahibe idi.

Kötü ve cebbar Devadatta, Kral Ajatasatrunu ayartıp Buda talimatından uzaklaştırmıştır. Fakat sonradan Kral Ajatasatru tövbe etmiş, Devatta ile olan dostluğu terk etmiş ve Budanın mütevazı talebesi olmuştur.

Bir vakit Devadatta Kralı görmeğe saraya gitmiş, fakat saray kapısından tard olunmuş, şu anda saraydan çıkagelen Utpalavarnayı görmüş. Hiddet dolu şiddetle rahibeyi vurup yaralamıştır.

Büyük acı içinde Manastırına dönmüş ve kendisini teselli etmeğe çalışan rahibelere: “Hemşirelerim, insan hayatı gayri melhuzdur herşey geçicidir ve bencil değildir.

Buda İlini Kurmak

Yalnız Aydınlık âlemi sakin ve refahtır. Terbiyede devam ediniz” diyerek sükunetle canını vermiştir.

4. Çok kişi öldürmüş olan korkunç Angulimalya adındaki bir haydut, Budanın talimatı ile kurtarılmış ve örgüt azalarından biri olmuştur.

Bir gün Kôyde dilenmeğe çıkmışken, eski kötü muameleleri yüzünden halk tarafından çok meşakkat ve cefa çekmiştir.

Köylüler üzerine atılıp çok ağır yaralamışlar, fakat o Kutsal Adamın yanına dönmüş bedeni hele kanlar içinde Onun ayağına atılıp kendisinin eski zalim hareketleri için çekmek fırsatına nail olduğuna şükretmiştir.

O demiştir ki: “Kutsal Hocam, benim asıl ismim “zıyansız” idi, fakat cahilliğimden dolayı çok can kıydım ve herbirinden birer parmak kesip aldım, bundan dolayı Angulimalya yani parmak toplayıcı diye adlandırıldım.

“Sonra, merhametinle marifeti öğrendim ve üç hazine yani Buda, Dharma ve Samghaya kendimi verdim. At veya sığırı sürdüğü zaman kamçı veya ip kullanması icab ederken, sen bunları kullanmadan kalbimi pâkladın.

“Bugün ben gelmesi beklenen acıyı çektim. Yaşamak ta ölmek te istemem. Ancak vaktimin gelmesini bekliyorum.”

5. Maudgalyayana ile Sariputra Budanın iki en büyük talebeleri idi. Başka din öğretmenleri Buda talimatının saf suları halk arasına yayılıp çok istenilerek içildiğini görüp kıskanmışlar ve onun talimatına karşı türlü engel tasarlamışlardır.

Fakat hiçbir engel talimatının geniş surette yayılmasını durduramamıştır. Başka din sâlikleri Maudgal-
yayanayı öldürmeğe teşebbüs etmişlerdir.

İki defa kurtulabilmişse de üçüncü defasında çok çok kâfirler tarafından ihata edilerek ağır darbe yemiştir.

Aydınlıkla teyid edilerek, sükunetle darbeleri altında kalmış, etleri koparılıp kemikleri kırıldığı halde rahat kalple ölmüştür.

